

(»San Toy«: Dudley), hol szépségével, fiatalságával csakhamar feltűnt. Innen 1909-ben Bálint Dezső a Royal Orfeumhoz szerződtette, de ebbeli szereplését csakhamar meguntta, mire 1911-ben a Király Színházhoz hívták meg; 1914. jún. havától a Budapesti Színház művésznője volt; itt rövid ideig volt része a sikerekben, miután férjhez ment Gosztonyi Kálmán föld-birtokoshoz és visszavonult a színpadtól. Megh. 1926. szept. 16-án, Budapesten.

Lope de Vega Carpio Felix, spanyol drámaíró, sz. 1562. nov. 25-én, Madridban, megh. 1635. aug. 27-én, u. o. Alba hercegnek volt a titkára s mint ilyen, résztvett a nagy Armada harcaiban, ott volt a hatalmas hajóhad tönkremenésénél is. Szerelmi kalandjai miatt sok baj szakadt rá. 1596-ban perbe is fogták emiatt. Második feleségének és fiának halála után, 1614-ben pappá szenteltette magát, de már pár év múlva ismét megszokott víg életét folytatta tovább. Leánya szökése az öreg költőt annyira megtörte, hogy ezután nemsokára lelkileg teljesen megtörve, meghalt. — A világ legtermékenyebb drámaírója volt, aki több mint 2000 darabot írt. Munkáinak jelentős része elveszett. Körülbelül 500 darabját ismerjük. Összegyűjtött munkáinak kiadását a spanyol kir. akadémia elkezdte. Eddig több mint 20 kötet jelent meg belőle. Színdarabjai közül vannak magyar tárgyúak is. Ezek a következők: a) »Szent Ferenc harmadik rendje.« Magyarországi szent Erzsébet személyét viszi színpadra. b) »A megjutalmazott engedelmesség vagy első Károlyi magyar király« (1615.). c) »Nápolyi Johanna királyné és az akasztófára jutott férj« (1615.). d) »Az országnélküli király« (1625.). Mátyás király megválasztását meséli el. e) »A magyar korona vagy az igazságtalan bosszú« (1633.). Mondai tárgyú darab. f) »A törvény parancsa.« A dráma színhelye Magyarország és egyik hőse Magyarország névtelen királya. Lope de Vegával Karl Lajos és Kőrösi Albin foglalkoztak a magyar irodalomban. A magyar színpadokon csak két darabját adták: »Sevilla csillaga«, szomorújáték 5 felv. Zedlitz József után magyarra fordította: Fánecs Lajos. Előadták Kolozsvárott, először 1838. nov. 3-án, Pesten, a Nemzeti

Színházban pedig 1839. jan. 28-án. »Király és pór«, szomorújáték 4 felv. Förster átdolgozása után magyarra ford.: Sziklay János. Első előadása a Nemzeti Színházban 1889. márc. 8-án volt. (B. J.)

Lopez Sebantino, spanyol színműíró, nálunk is színre került színműve: »Der hässliche Ferante«, vj. 3 felv., a bécsi Hofburgtheater együttese bemutatta a Népoperában, 1915. febr. 8-án.

»**Lopott fény.**« Katona József »Bánk bán«-jából vett szállóige. (Petúr bán mondja a II. szakasz legvégén a hajnalcsillagra.)

Lőránd Dénes, színész, sz. 1892-ben, Münchenben. Színpadra lépett 1912-ben. (Rákosi Szidi növendéke volt.)

Loránd IIa, karénekesnő, sz. 1906-ban, Budapesten. Színpadra lépett 1925-ben.

Lőránd Lajos, operaénekes, sz. 1889. dec. 27-én, Budapesten. Anthes Györgynél tanult, majd a megnyíló Népopera tagja lett, ahol gyönyörű baritonjával csakhamar feltűnt. Faludi Gábor igazgatása alatt a Városi Színháznak is tagja volt. A világháborúban részt vett. (Lásd: Világháború címszót.) Leszerelése után átvette atyja lakberendező üzletét.

Lorándi (Laurenti) Tivadar, tenorista, sz. 1856. jan. 15-én, Pozsonyban, megh. 1913. aug. 8-án, Budapesten. Színpadra lépett 1879. ápr. 8-án, Sztupa Andornál. Igen ismert színészgyéniség volt a vidéken és különösen mint epizódistának jőhangzású neve volt. 1884. márc. 31-én házasságra lépett Szombatfalvy Anna színésznővel. 1885—86. telén Győrött, 1888—89. téli évadban és 1898. nyarán Miskolcon, 1901—902-ben Deák Péter társulatánál működött. Utóbb rendező is volt. 1910. márc. 1-én nyugalomba vonult, de jún. 28-án Tapolcán Fehér Vilmos társulata megünnepelte 30 éves jubileumát. Li. ekkor a »Kornevillei harangok«-ban Gáspár apót énekelte.

Loránt Edit, színésznő, sz. 1896. aug. 1-én, Csáktornyan (Zala m.). Színpadra lépett 1921-ben.